

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
STALNA SLUŽBA U IVANIĆ-GRADU
10310 Ivanić-Grad, Športska 2

Poslovni broj P-10/2024-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, OIB: 32284739479, Stalna služba u Ivanić-Gradu po sucu toga suda Jasni Grgurić u parničnom postupku tužiteljice Martine Perić, OIB: 92276566725, Braće Radića 8, Velika Gorica, zastupane po punomoćniku Draženu Šmajgelu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tužene Branke Knežević, OIB: 08152953273, Vinkovačka 11, Zadar, zastupane po punomoćniku Hrvoju Bićaniću, odvjetniku iz Ogulina, radi poništenja oporuke, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene 23. travnja 2026. godine u nazočnosti tužiteljice osobno uz pun. Dražena Šmajgela, odv. u Zagrebu te punomoćnika tuženice Hrvoja Bićanića, odv. u Zagrebu, objavljene 2. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev tužiteljice Martine Perić, OIB: 92276566725, Braće Radića 8, Velika Gorica od 19. rujna 2021. te se poništava Oporuka sastavljena dana 8. lipnja 2020.g. proglašena u ostavinskom predmetu kod Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj O-657/2020 dana 22. rujna 2020.g. koju je sačinio sada pokojni Ivan Perića, iz Velike Gorice, Đakovačka ulica 14, OIB 50572731940.

II. Odbija se alternativni tužbeni zahtjev tužiteljice Martine Perić, OIB: 92276566725, Braće Radića 8, Velika Gorica od 19. rujna 2021. koji glasi:

"Umanjuje se raspolaganje učinjeno oporukom ostavitelja sada pokojnog Ivana Perića, iz Velike Gorice, Đakovačka ulica 14, OIB: 50572731940 u korist tužene BRANKE KNEŽEVIĆ iz Zadra, Vinkovačka 11, OIB: 08152953273 te se utvrđuje da tužiteljici MARTINI PERIĆ iz Velike Gorice, Kuće, Braće Radića 8, OIB: 92276566725 na ime nužnog dijela pripada 1/2 dijela svih pokretnina i nekretnina."

III. Nalaže se tuženici Branki Knežević, OIB: 08152953273, Vinkovačka 11, Zadar platiti tužiteljici Martini Perić, OIB: 92276566725, Braće Radića 8, Velika Gorica troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 5.390,62 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje

glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke počev od 2. lipnja 2026. do isplate; u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tuženica Branka Knežević, OIB: 08152953273, Vinkovačka 11, Zadar sa svojim zahtjevom za plaćanjem troškova ovog parničnog postupka u iznosu od 3.756,81 EUR; kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. U tužbi od 19. rujna 2021. tužiteljica u bitnom ističe da je kćerka pokojnog Ivana Perića s kojim je sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju 19. ožujka 2019. i to kao davateljica uzdržavanja, svoje obveze ispunjavala, ali da je njezin otac pod utjecajem tužene dana 8. lipnja 2020. sastavio oporuku kojom cjelokupnu imovinu ostavlja tuženoj. Oporuku osporava s dva osnova navodeći i da u trenutku sastava iste oporučitelj nije bio sposoban za rasuđivanje, razloge detaljno navodi, odnosno da je oporučitelj prijetnjom napravio oporuku, te i takove razloge izrijekom navodi. Slijedom iznesenog predlaže poništiti navedenu oporuku, alternativno tužiteljici dosuditi nužni dio, te potražuje troškove postupka.

2.1. U odgovoru na tužbu od 21. studenoga 2022. tužena se protivi tužbi i postavljenim zahtjevima, ističe da je tužba preuranjena, da u ovosudnom ostavinskom postupanju pod brojem O-3657/2020 tužiteljica nije osporavala valjanost oporuke, a da tužena nikada nije primila rješenje da se tužiteljica upućuje u predmetnu parnicu, time odriče tužiteljici pravni interes, izrijekom osporava alternativno postavljen tužbeni zahtjev, upućuje da je pokojni Ivan Perić pokrenuo pod ovim sudom pod brojem P-113/2020 tužbu radi raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju, detalje navodi, upućuje na kontradiktornost tužbe vezano za sposobnost oporučitelja za rasuđivanje naprama činjenici da bi bio prisiljen na sastav oporuke, tužena nije imala nikakvih saznanja da je oporučni nasljednik do smrti Ivana Perića, nije utjecala na sastav oporuke, nesposobnost oporučitelja za rasuđivanje tužba ničim ne dokazuje, pa povezuje datume sastava ugovora o doživotnom uzdržavanju i sastava oporuke, prilaže medicinsku dokumentaciju u dokaz sposobnosti oporučitelja za rasuđivanje, te predlaže tužbu i tužbene zahtjeve odbiti uz naknadu troška.

2.2. Kod ovog suda je 30. ožujka 2023. donesena presuda posl. broj 17 P-28/2022-43, a koja je ožaljena te je Županijski sud u Varaždinu rješenjem posl. broj 10 Gž-1085/2023-2 od 22. studenog 2023. ukinuo presudu te vratio na ponovni postupak.

3.1. U ponovljenom dokaznom postupku izvršen je uvid i pročitani su Ugovor o doživotnom uzdržavanju (list 3-4a), medicinska dokumentacija za Perić Ivana (list 5-6), oporuka (list 7), Ugovor o smještaju i pružanju usluga u Domu Buzin (list 8), Potvrda PP Velika Gorica (list 9), Zapisnik javnog bilježnika Nives Mirčetić od 29.2.2011. (list 10-11), tužba i ugovor o kupoprodaji nekretnina 27.05.2020. odnosno 30.12.2019. (list 13-15), Medicinska dokumentacija za Perić Ivana od 18.6.2020. (list 97), iskaz svjedoka Domagoja Bučanca, svjedoka Ivana Majića i svjedokinje Verice Josić sa zapisnika od 1. ožujka 2023. (list 102-103a), oporuka (list 104), dopis KBC Zagreb s priložima, tj. medicinskom dokumentacijom pok. Ivana Perića (list 146-160), spis O-6537/2020 priložen ovom spisu kao Anamnetik I po javnom bilježniku Nives

Mirčetić te je proveden dokaz saslušanjem tužiteljice i svjedoka Irene Cvetnić i Adriane Čaić Ljubičić.

3.2. Iz iskaza tuženice Branke Knežević proizlazi da je za predmetnu oporuku prvi put saznala od odvjetnika Bučanca kojeg osobno nikad nije upoznala. U kontaktima s Ivanom Perićem doživljavala ga je kao osobu koja u svemu uredno mentalno funkcionira, detaljno opisuje na koji način ga je upoznala i na koji način ga je poznavala, odnos opisuje isključivo prijateljskim, 2019. godine isti joj je rekao da boluje od karcinoma pankreasa, opisuje imovinske odnose s Ivanom Perićem, opisuje njegovo liječenje i svoje sudjelovanje u istom, stav Ivana Perića o vlastitom liječenju, smještaj Ivana Perića u dom kao i detalje vezano uz njegov pokop, nije znala da Ivan Perić i tužiteljica imaju sklopljen ugovor o doživotnom uzdržavanju, iznenadila se kad je saznala da je oporučni nasljednik, no ističe da je oporuku shvatila kao zahvalnost Ivana Perića za cjelokupni odnos koji je prema njemu imala.

3.3. Iz iskaza tužiteljice Martine Perić proizlazi da je za predmetnu oporuku saznala nakon smrti svojeg oca Ivana Perića te ostala zatečena budući je s njim imala zaključen ugovor o doživotnom uzdržavanju, a bila i njegov oporučni nasljednik. Predmetnu oporuku otac je sačinio nekih mjesec dana prije smrti u lošem psihofizičkom stanju, u tom periodu otklanjao je kontakte s njom što je protumačila utjecajem tužene, naglašava da je s ocem cijeloga života imala prisni odnos i jedino je njegovo dijete, počeli su se udaljavati upravo radi utjecaja tužene. Otac je nakon dijagnosticiranog tumora gušterače živio još oko godinu dana, a opisuje sudjelovanje u njegovom liječenju dok je otac to dopuštao, opisuje pogoršanje njegove bolesti, otac je tuženu njoj predstavio kao svoju djevojku, ona je znala za očevu dijagnozu, a koliko znade prvi njihov kontakt bio je krajem 2018. ili početkom 2019., otac se komotno odnosio prema svojoj dijagnozi, a kemoterapiju je odbijao pod utjecajem tužene. Na pitanje suda odgovara kako je otac jednostrano prekinuo s njom komunikaciju 3 mjeseca prije nego je umro, a umro je početkom srpnja 2020. Do tada su otac i ona živjeli zajedno cijeli život, a majka je umrla dvije godine ranije te su zajedno vodili t.d. Razbolio se od karcinoma gušterače oko 15 mjeseci prije smrti. Nekako kad je saznao za dijagnozu upoznao se sa tuženicom i to u restoranu na ručku. Njihovo poznanstvo i emocionalna veza započela je nekako u vrijeme kada se razbolio te su otac i ona ostali živjeti zajedno kao i do tada u istom stanu, a tuženica je dolazila u Veliku Goricu svakih mjesec ili mjesec i pol te je ostajala preko vikenda i ona je tada znala otići iz stana da ostanu sami. Na pitanje suda odgovara da po otkrivanju karcinoma, obzirom da je metastazirao, nije dolazila u obzir operacija te su predložene kemoterapije no kemoterapije je odbio jer je bio pod utjecajem tuženice koja je tvrdila da su otrov te da će ga ona liječiti alternativno. Doista je svaki puta kad je dolazila donosila nekakve bočice bez natpisa koje su stajale u hladnjaku i koje je tata pio. Na daljnje pitanje kako su im prijatelji preporučili liječenje u Radio kirurgiji Sveta Nedelja gdje je i išao na zračenja gdje su objasnili da zbog faze bolesti nije moguće izlječenje već da će se tretmanima anulirati bol. Na daljnje pitanje suda odgovara da je otac već kad je otkriven karcinom imao metastaze po abdomenu i u plućima te brojne operacije kako bi mu se produžio život, npr. ugradnja stentova da bi organi mogli funkcionirati. Ne može ništa reći o njegovom psihičkom stanju niti lucidnosti u zadnja tri mjeseca jer je s njom odbijao bilo kakav kontakt posljednja 3 mjeseca života, ali zna da se od imućne osobe sveo na to da nije imao za benzin i to su joj pričali njegovi i njezini prijatelji jer je navodno sav novac prebacivao tuženici, a s njom nije želio komunicirati. Na daljnje pitanje suda odgovara kako je ta tri mjeseca prije smrti otac ostao živjeti u Zagrebu u stanu te nije želio s njom kontaktirati, ali se je ona svaki dan čula s njegovim dobrim prijateljem koji je svakodnevno bio u

kontakta s ocem. On ju je obavijestio kada je tata završio u bolnici te se je čula s odjelnim liječnikom i tada su ju upoznali da ima vodu u plućima i znala je da ide kraju. Otac je odbio preko odjelnog liječnika da ga ona uzme iz bolnice već joj je zajednički prijatelj javio da ga je tuženica iz bolnice premjestila u dom, a zajednički prijatelj ju je svaki dan izvještavao o njegovom stanju. Sjeća se da je bila nedjelja kada joj je rekao da je tata dobro, da bi se čuli idući dan kada je rekao da je tata ipak prethodnog dana umro te da mu je tuženica to zatajila. Otišla je u dom i tamo je saznala da je tuženica njegovo tijelo prevezla na Pag da bi ga sahranila, a njezin otac i cijela obitelj nemaju nikakve veze sa Pagom te je ona kao zakonska nasljednica zatražila povrat tijela te je prijavila policiji. Pretpostavlja da je to učinila iz razloga kako bi dokazala da ona nije ispunjavala sadržaje ugovora o doživotnom kojega je potpisala sa ocem. Na pitanje pun. tužiteljice odgovara, da je otac pokopan u njihovoj obiteljskoj grobnici u Velikoj Gorici. Otac joj je rekao da želi raskinuti ugovor o doživotnom s njom jer da ima jednu nekretninu koju je prodao, a na kojoj je zabilježba ugovora, iako plombe nije bilo pa je tada shvatila da ima drugi motiv, a to joj je rekao kada je bio u vezi jednu godinu sa tuženicom. U pogledu liječenja njezin otac je bezuvjetno vjerovao isključivo Branki Knežević te joj je vjerovao više nego liječnicima. Na pitanje pun. tuženika odgovara da otac ima još dvoje djece iz prvog braka, tj. ima dvoje polubraće koje nije nikada upoznala. Vezano uz kaznenu prijavu za vozilo marke Audi odgovara da je 2-3 tjedna prije smrti otac prodao svoje vozilo staro 2,3 godine Branki Knežević, a ona je prodala supruzi od odvjetnika te je vozilo oglašeno na Njuškalu nekako u vrijeme očeve smrti, a kaznena prijava je odbačena. Vodila je i parnicu vezano uz nekretnine na Pagu te spomenuti postupak nije izgubila, a na pitanje suda vezano za nekretnine na Pagu odgovara da su tamo bile dvije nekretnine koje su kupoprodajnim ugovorom prepisane na tuženicu i to jedna početkom 2019. godine, a druga krajem 2020. godine. Potvrđuje da joj je otac darovao oranice u k.o. Kuće. Nije pravnik i ne može odgovoriti na pitanje zašto u ostavinskom postupku nije tražila nužni dio.

3.4. Iz iskaza svjedoka Domagoja Bučanca proizlazi da je sastavio oporuku Ivanu Periću kojeg je godinama poznavao i zastupao i to u periodu oko od prilike dvadesetak godina, opisuje detalje sastava oporuke ističući da je u posjedu iste i da se još preciznije može izjasniti ako bi je čitao, opisuje kako je saznao za smrt Ivana Perića, ističe da je između istog i tužiteljice sastavio i ugovor o doživotnom uzdržavanju, te da je bilo problema, te je Ivan Perić tražio raskid ugovora, nastavno ističe da je radio i opoziv oporuke, da bi tada pojasnio da čitavo vrijeme govori o oporuci koju je Ivanu Periću sastavio, a u korist tužiteljice Martine Perić. Potom kad u sudskom spisu gleda oporuku (list 7 spisa), prepoznaje da je sastavio i tu oporuku kojom je Ivan Perić raspolagao u korist tužene Branke Knežević pa pokazuje iz svoje arhive istovjetan primjerak oporuke u fotokopiji (a koju je sud radi vidljive bolje kvalitete uvezao u sudski spis na listu 164), pa opisujući okolnosti sastava te oporuke istih se dobro sjeća, opširno ih navodi, izrijeком ističući da je Ivan Perić tada sasvim jasno izrazio svoju volju i bio svjestan svojih postupaka, odlučan sastaviti upravo takovu oporuku, detalje sastava oporuke opisuje, tuženu Branku Knežević nikada nije vidio.

3.5. Iz iskaza svjedoka Ivana Majića proizlazi da nije znao da je Ivan Perić sačinio oporuku za njegovog života, to je saznao tek nakon njegove smrti, bio je u prijateljskim odnosima s istim, znao da je sa kćerkom Martinom Perić sačinio ugovor o doživotnom uzdržavanju koji je želio raskinuti, znao je za pokojnikovu dijagnozu, opisuje svoja saznanja o liječenju pokojnog, procjenjuje da je prestankom liječenja kemoterapijom i zračenjem Ivan Perić počeo fizički nestajati što je pratilo i njegovo

mentalno stanje. Odnosi Ivana Perića i tužiteljice Martine Perić kao oca i kćeri bili su skladni na početku njegove bolesti, tužiteljica se tada dosta i angažirala, kasnije su se odnosi poremetili. Ivan Perić bio je prijek naravi, sklon neracionalnim odlukama i impulzivna osoba, a ništa mu nije povjeravao o svojim imovinskim poslovima, jednom prilikom nije prihvatio sugestiju o prodaji gradilišta za potrebe svojeg liječenja.

3.6. Iz iskaza svjedokinje Verice Josić proizlazi da je Ivana Perića poznavala oko dvadesetak godina, isti se liječio u KBC Zagreb, Rebro, gdje i ona radi kao medicinska sestra, zadnja dva mjeseca prije njegove smrti u kontaktima s njom bio je dezorijentiran, to opisuje, opisuje njegova imovinska očitovanja prema njoj, o terapiji istog ne može ništa reći kao ni o uređujućem specijalistu. Ističe da bolest od koje je Ivan Perić bolovao a to je karcinom želuca i pluća sa zahvaćenom jetrom i gušteračom utječe na osobu i fizički i mentalno, nastavno ističući da prihvaća da ona nije liječnik.

3.7. Iz iskaza svjedokinje Adriane Čaić Ljubičić proizlazi da do prethodnog ročišta uopće nije znala po imenima stranaka na pozivu o čemu se radi, te se prisjeća da je radila u OU Domagoja Bučanca u svojstvu odvjetnika. Sjeća se da je Ivan Perić dolazio u odvjetnički ured, ali on nije bio njezina stranka niti je s njim razgovarala te se ne sjeća da je s kolegom Bučancem bilo što komentirala u vezi pravnog posla radi kojeg je dolazio u ured. Na pitanje vezano uz okolnost da je bila svjedok oporuke odgovara da je bila uobičajena praksa da oba svjedoka oporuke, kao i oporučitelj budu prisutni kad se oporuka čitala te su ju tek tada potpisivali, ali se konkretnog slučaja ne sjeća. Nakon što joj se predočava oporuka na listu 104 odgovara da je ovo doista njezin potpis na oporuci.

3.8. Iz iskaza svjedoka Irene Cvetnić proizlazi da je zaposlena kao administrator u odv. uredu Bučanac i dr. te se pok. Ivana Perića sjeća jer je bio njihova stranka i dolazio je u ured. No ona nije prisutna kada odvjetnik razgovara sa strankom. Na upit suda odgovara da odvjetnik sastavi oporuku kada je sam sa strankom u uredu te je tako bilo vezano uz ovu oporuku. Nadalje odgovara da odvjetnik uvijek pročitava oporuku na glas pred njima svjedocima, potom preda oporuku oporučitelju koji ju sam pročitava i kaže da je to njegova oporuka, odvjetnik inzistira da svaki oporučitelj to glasno kaže i tada oporuku potpisuje. Na pitanje pun. tuženice odgovara da je ona bila prisutna istodobno sa Adrianom Čaić Ljubičić kod potpisivanja oporuke. Na pitanje pun. tužiteljice odgovara da je pok. Ivan Perić pročitao oporuku, ali se ne sjeća da li na glas, ali je to pravilo njihovog ureda već 20 godina. Na pitanje tužiteljice, obzirom da je pok. Ivan Perić češće dolazio u ured te da ga je znala kao klijenta; kako je izgledao kad je došao sastaviti oporuku odgovara da je bio vidno mršaviji. S njim je u kontaktu bila vrlo kratko te se vrata zatvaraju kad je prošao u ured odvjetnika gdje ona nije bila prisutna. Na pitanje tužiteljice odgovara kako se sjeća tužiteljice osobno koja je 2,3 godine prije ovog događaja došla zajedno sa ocem te je također sastavljena oporuka te ona niti tada nije bila prisutna u uredu odvjetnika, već samo eventualno kod potpisivanja. Nakon što joj se predočava oporuka na listu 104 odgovara da je ovo doista njezin potpis na oporuci. Na pitanje pun. tuženice da li se je mogla sporazumjeti sa Ivanom Perićem odgovara da je on rekao: "dobar dan, imam dogovoreno s odvjetnikom" te mu je ona odgovorila sa dobar dan i rekla "izvolite".

6. Temeljem provedenog dokaznog postupka, brižljivom savjesnom ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19.,

80/22., 114/22., 155/23., 146/25. – dalje u tekstu ZPP) kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je uz primjenu pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221. a ZPP-a odlučio da je prvotnopostavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan pa stoga sud nije odlučivao o alternativnom tužbenom zahtjevu. Ocjenjujući provedene dokaze sud je dokaznu snagu istih cijenio, dovodeći ih u međusobnu vezu te uz odlučne činjenice koje su stranke, obzirom na osnovu svih tužbi u ovom postupku, bile dužne dokazati jer o njima ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

7. Prije odluke o meritumu, a u skladu sa odlukom županijskog suda sud je prije svega odlučivao o pravnom interesu tužiteljice za pokretanje ove parnice kao prethodnom pitanju u smislu odredbe čl. 222 Zakona o nasljeđivanju (NN 48/2003, 163/2003, 35/2005, 127/2013, 33/2015, 14/2019 – dalje u tekstu ZN). Uvidom u ostavinski spis broj O-657/2020 nedvojbeno se utvrđuje da je na zapisniku od 22. rujna 2020. proglašena sporna oporuka te se isto tako konstatira da je proglašena još jedna oporuka; jedna od 19.3.2020., a druga od 8.6.2020. te od 19.3.2019.; a osobito se utvrđuje kako ovdje tužiteljica nije na zapisniku kod javnog bilježnika priznala osporenu oporuku u smislu odredaba ZN-a, iako je bila prisutna na ostavinskoj raspravi. Osobito se ističe da je na zapisniku od 24. veljače 2021. izričito izjavila da ne priznaje oporuku od 8.6.2020. kao istinitu i valjanu pa stoga ima pravni interes za podnošenje ove tužbe jer je javni bilježnik trebao prekinuti ostavinu i tužiteljicu uputiti na parnicu temeljem čl. 222. st. toč. 1. ZN-a.

8. Pri donošenju odluke sud je poklonio vjeru svim izvedenim dokazima, osim što nije mogao pokloniti vjeru iskazu tuženice Branke Knežević o motivima radi kojih je pokojni raspolagao u njezinu korist, okolnostima upoznavanja i dugogodišnjeg prijateljstva te je na temelju iskaza tužiteljice i ostalih svjedoka utvrđeno da njezin iskaz nije vjerodostojan. Nasuprot tome sud je poklonio vjeru iskazima svjedoka Domagoja Bučanca, kao i kolegica u njegovom uredu Adriane Čaić Ljubičić i Irene Cvetnić iz razloga što je očito da su oni kontaktirali s pokojnim, ali u vremenskom period od mjesec dana prije njegove smrti nisu mogli znati niti su imali stručnih saznanja o tome da li je isti lucidan i da li je spornu oporuku sastavio pod uvjetima vi clam precario. Nedvojbeno je da je u trenutku dolaska u ured isti bio lucidan, ali isto tako ovi svjedoci nisu mogli znati kakvog je inače bio psiho fizičkog stanja. Na navedenu okolnost sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazima Verice Josić medicinske sestre i Ivana Majića, prijatelja pokojnog, koji su rekli da je zadnja dva mjeseca kako se liječio u KBC Rebro od karcinoma bio dezorijentiran, čak je prijateljici Verici Josić nudio svu svoju imovinu, poznato joj je da je bolovao od karcinoma želuca i pluća te su mu bili zahvaćeni jetra i gušterača te zna da to utječe na osobu fizički i mentalno. Također je sud poklonio vjeru svjedoku Ivanu Majiću koji je bio dugogodišnji prijatelj pokojnog, znao je za njegovu dijagnozu te je znao da se je prestao liječiti na sugestiju tuženice te da je nakon prestanka liječenja počeo fizički i mentalno nestajati. Osobito je sud poklonio vjeru iskazu tužiteljice iz kojeg proizlazi kako je njezin pokojni otac, tj. ostavitelj koji je dugo godina bolovao, od karcinoma iznenada promijenio svoje ponašanje kada je upoznao tuženicu Branku Knežević, počeo je odbijati liječenje te odbijati kontakte sa kćeri, rasprodao je svoju imovinu posredstvom supruge odvjetnika tuženice, tri mjeseca prije smrti je pod utjecajem tuženice otklanjao kontakt sa kćeri, tj. tužiteljicom pa je čak tražio raskid Ugovora o doživotnom. Također sud uzima u obzir okolnost što je tuženica nakon smrti pokojnog, s kojim je bila u emocionalnoj vezi 15 mjeseci prije smrti, bez obavijesti

tužiteljici, premjestila ga u dom, a kad je umro, njegovo tijelo prevezla na Pag, iako pokojni nema veze s Pagom niti tamo grobnicu; a sve što je pokojni bezuvjetno vjerovao Branki Knežević.

8. Analizirajući tužbeni zahtjev utvrđeno je da je isti u cijelosti osnovan. Naime, uvidom u ostavinski spis utvrđuje se da je pokojni umro 7. veljače 2015. godine u dobi od 87 godina, da je unazad godinu dana bolovao od carcinoma te se liječio u KBC Rebro, a da je tuženicu upoznao oko 1,5 godinu prije smrti. Do tada je bio u izrazito dobrim odnosima sa svojom kćeri, tj. tužiteljicom, zajedno su stanovali i vodili poslovanje obiteljske tvrtke. S tuženicom je bio u emocionalnoj vezi te je ista dolazila iz Dalmacije u zajednički stan kojega je tužiteljica napuštala za vrijeme njezinih posjeta, a utvrđuje se da je tužena u to vrijeme imala oko 50 godina; dakle, pokojnom je mogla biti kćer. Osobito je za sud upečatljiva okolnost da je pokojni, nakon što je upoznao tuženicu i bio s njom u emocionalnoj vezi zatražio raskid Ugovora o doživotnom uzdržavanju sa kćeri, tj. tužiteljicom, ka o čemu je odbio konvencionalno liječenje od carcinoma; a sve pod utjecajem tuženice. Obzirom na razliku u godinama, iskaze svjedoka te osobito činjenicu da je spornu oporuku pok. sastavio mjesec dana prije smrti, a kada je već zbog vrste carcinoma bio u metastazama te je notorno da je bio i pod lijekovima protiv bolova; sud nedvojbeno utvrđuje da je isti osporenu oporuku kojom raspolaže svojom imovinom u korist tuženice, sačinio pod prijevarnim utjecajem tuženice Branke Knežević. Da je tome tako, sud utvrđuje na temelju iskaza prijatelja pokojnog od kojih je jedna gospođa medicinska sestra, a drugi dugogodišnji prijatelj, iz kojih iskaza sud utvrđuje da je tuženica tako utjecala na pokojnog da je isti odbio liječenje od carcinoma, da je prestao komunicirati sa kćeri, tj. tužiteljicom; a koje ponašanje u dobi od 87 godina sud ne može prihvatiti lucidnim i objektivnim tim više što je već u to vrijeme prema iskazima nepristranih svjedoka, tužitelj počeo fizički i mentalno propadati. Dakle, analizirajući psiho-fizičko stanje i godine u kojima se nalazio pokojni u vrijeme zaključenja oporuke, okolnost da je cijeli život bio u izuzetno dobrim odnosima s akćeri dok se u njegovom životu nije pojavila tuženica koja je od njega bila mlađa više od 35 godina, ocjenjujući okolnost da je neposredno pred smrt tuženici ostavio imovinu, ocjenjujući okolnost da je tuženica koja je vrlo kratko poznavala pokojnika, bez obavijesti kćeri odvela ga u dom te kad je umro odvezla na Pag s kojim ostavitelj nema nikakve veze da bi ga sahranila; ukazuje na okolnost da je tuženica ishodila kod ostavitelja da isti sačini oporuku protivno moralu pa je stoga ova oporuka ništetna. Naime, očito je kako osoba od 87 godina, koja boluje od terminalne faze carcinoma, pod utjecajem mlade osobe s kojom ima emocionalnu vezu unazad 1,5 godinu prije smrti, odbija tradicionalno liječenje i medicinu, može doći pod utjecaj te je i došao, spomenute osobe na način da ne samo odbije liječenje, već i da raspolaže svojom imovinom, a očito je kako je tuženica na pokojnog upravo utjecala na taj način pa je čak i bez ikakve pravne osnove preuzela njegovo tijelo bez da je obavijestila kćer da bi ga sahranila na groblju s kojim pokojni nema nikakve veze; a sve kako bi uspjela sa svojom namjerom da se dokopa imovine pokojnika; dakle, nemoralno i prijevarno ga uvjerila da mjesec dana prije smrti sačini oporuku koju sud utvrđuje ništetnom.

9. Obzirom da je sud prihvatio prvotnostavljeni tužbeni zahtjev, odbio je alternativni tužbeni zahtjev.

10.1. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023, 107/2025 – dalje u tekstu OT).

10.2. Slijedom navedenog, tužiteljici je valjalo priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, a koji se sastoje od troška sastava tužbe, sastava četiri podneska, sastav žalbe te zastupanja na deset ročišta, uvećano za PDV, a sve u skladu sa VPS i to temeljem Tbr. 7.1., Tbr.8.1. i Tbr.9.1. i Tbr.9.3. Dakle, tužitelj je uspio u sporu 100%.

10.3. Obzirom na uspjeh tužiteljice u sporu, tuženica je istoj u cijelosti dužna platiti dosuđeni iznos jer je ovaj spor izgubila, a sve temeljem čl. 154. st.1. ZPP te je ujedno odbijena sa svojim zahtjevom za plaćanjem troškova ovog postupka; kao neosnovanim.

11. Slijedom naprijed izloženog, odlučeno je kao u izreci.

U Ivanić-Gradu 2. lipnja 2026.

Sudac:
Jasna Grgurić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP).

1. Presuda nepravomoćna
2. Vidi upisnik P
3. DNA:
 - pun. tužiteljice Dražen Šmajgel, odv. u Zagrebu
 - pun. tuženice Hrvoje Bićanić, odv. u Zagrebu
4. Sredi spis
5. Kal. 15 dana

Broj zapisa: **9-30888-e6e92**

Kontrolni broj: **053e9-5cac8-4a7b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jasna Grgurić, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.